

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ŠIBENIKU

PRIMLJENO
17.06.2017.
OPĆINSKI SUD
U ŠIBENIKU

GŽ-581/2015-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Šibeniku, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda Višnje Devčić, kao predsjednice vijeća, suca izvjestitelja Gorana Stošića i Jagode Renje, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ŠIPAD KOMERC-Drvo Zagreb d.o.o. iz Zagreba, zastupa po pun. Šimi Mrdeži, odvjetniku u Šibeniku, protiv tuženika ad1) Šipad komerc d.d. Sarajevo, zastupano po direktoru Hamzi Kazazaić, ad2) Zorane Lambaša vl. obrta „Lakol“ iz Šibenika, ad3) Zdravka Gracina iz Primoštena, ad4) Via Mare d.o.o. iz Šibenika zastupano po direktoru Zdravku Gracinu, a tuženici ad3) i ad4) zastupani po punomoćniku Tomislavu Krka, odvjetniku u Splitu, ad5) Zlatko Buva iz Bilica, zastupan po pun. ZOU Mikulandra i Malenica u Šibeniku, ad6) Zdravka Matića iz Šibenika zastupanog po pun. Daniri Grčić, odvjetnici u Šibeniku, ad8) ZM-VIKOM d.o.o. iz Šibenika, zastupan po pun. ZOU Restović, Garofulić i Kukoč, ad9) Smiljane Trlaja iz Šibenika, ad10) Duška Trlaja iz Šibenika, ad11) Danila Trlaja iz Šibenika, zastupan po pun. Miji Baljkas, odvjetnici u Šibeniku, ad12) Nedjeljka Trlaja iz Šibenika, ad13) Ljiljane Jurlina iz Šibenika, ad14) Snježane Trlaja-Niseto iz Splita, ad15) Danice Trlaja iz Šibenika i ad16) Dušana Trlaja iz Šibenika, radi utvrđenja prava vlasništva, odlučujući o žalbama tuženih ad3), ad4) ad5) i ad7) podnesenim protiv presude Općinskog suda u Šibeniku br. P-3497/09 od dana 12. veljače 2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 29. svibnja 2017. godine

presudio je

1. Djelomično se odbijaju žalbe tuženika ad3) Zdravka Gracina, ad4) Via Mare d.o.o. i ad5) Zlatka Buve kao neosnovane te se u dijelu koji se odnosi na ove tuženike potvrđuju toč. I, II, III, IV i V presude Općinskog suda u Šibeniku br. P-3497/09 od dana 12. veljače 2015. godine.

2. Djelomično se uvažavaju žalbe tuženika ad3) Zdravka Gracina, ad4) Via Mare d.o.o. i ad5) Zlatka Buve te se u dijelu koji se odnosi na ove tuženike preinačava odluka o troškovima postupka (toč. VIII izreke) na način da se ovi tuženici obvezuju naknaditi tužitelju 20.125,00 kn troška na jednake dijelove, u roku 15 dana.

3. Odbija se zahtjev tuženih ad3) Zdravka Gracina, ad4) Via Mare d.o.o. i ad5) Zlatka Buve za naknadom troška žalbenog postupka kao neosnovan.

4. Uvažava se žalba tuženika ad) 7 Zdravka Matića te se u toč. VII izreke preinačava prvostupanjska presuda na način da se zahtjev tužitelja za utvrđenjem prava vlasništva dijela čest. zem. 2517/1 k.o. Vrulje-Bilice označen slovima E-F-G-H-E na skici mjesta očevida od 20. studenog 2013. godine, izrađenoj od strane Maria Mikulandre dipl. ing. geod., odbija kao neosnovan, u toč VIII izreke preinačava se odluka o troškovima postupka te se zahtjev tužitelja za naknadom troška postupka prema tuženom ad7) Zdravku Matiću odbija kao neosnovan, te se tužitelj obvezuje naknaditi tuženom ad7) Zdravku Matiću parnični trošak u iznosu 31.875,00 kn, u roku 15 dana

5. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troška žalbenog postupka kao neosnovan.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom utvrđeno je, u toč. adI- adVI izreke, da je tužitelj vlasnik za cijelo čest zem. 2519/3, 2518/2, 2518/1, 2515/1, 2521/1, 2511/1 te je isti ovlašten postići uknjižbu prava vlasništva na svoje ime uz istovremeni izbris dosadašnjeg upisa, dok je u toč. VII izreke utvrđen vlasnikom dijela čest. zem. br. 2517/1 k.o. Vrulje Bilice označen slovima E-F-G-H-E sukladno skici mjesta očevida od 20. studenog 2013. godine. U toč. VIII izreke obvezani su tuženi solidarno naknaditi trošak tužitelju iznosu 28.750,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

Tuženici ad3), 4), 5) i 7) su podnijeli žalbe protiv odgovarajućih dijelova presude iz svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14, dalje: ZPP) te predlažu da se u osporenim dijelovima pobijana presuda preinači u smislu žalbenih navoda a podredno ukine i vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na žalbe tužitelj je predložio da se iste odbiju kao neosnovane i potvrdi prvostupanjska presuda.

Žalbe tuženika ad3), ad4) i ad5) djelomično su osnovane.

Žalba tuženika ad7) je osnovana.

U odnosu na žalbe tuženih ad3), ad4) i ad5)

Žalbe tuženih izjavljene protiv toč. I, II, III, IV i V izreke pobijane presude iz žalbenog razloga apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka nisu osnovane. Prvostupanjski je sud, i po mišljenju ovog višeg suda, dao jasne i valjane razloge o odlučnim činjenicama, koji nisu proturječni sami sebi kao ni rezultatima provedenog dokaznog postupka.

Tuženici ad3) i ad4) u žalbi ističu da je prvostupanjski sud propustio u pobijanoj odluci utvrditi da je tužba tužitelja u odnosu na čest. zem. 2516/2 k.o. Vrulje Bilice povučena.

Time sadržajno ističu žalbeni razlog relativno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 193. ZPP.

Međutim, obzirom da iz spisa predmeta proizlazi da je tužba tužitelja povučena u odnosu na nekretninu na kojoj nisu uknjiženi kao vlasnici tuženi ad3) i ad4) to navedeni propust prvostupanjskog suda nije bio od utjecaja na zakonitost presude u dijelu koji se odnosi na ove tuženike. Stoga ovaj žalbeni prigovor nije osnovan.

Žalba nije osnovana ni u dijelu u kojem žalitelj ističe da je tužitelj tužbom na pasivnoj strani obuhvatio tuženika ad3) Zdravka Gracina kao fizičku osobu, iako isti nije uknjižen kao vlasnik nekretnina koje su predmet ovog spora.

Time se, sadržajno, ističe da tužitelj nije imao pravnog interesa utužiti tuženika ad3) Zdravka Gracina, no isticanje tog razloga u žalbenom postupku nije zakonom dopušteno, te se u žalbenom postupku ispituje prvenstveno postoji li pravni interes podnositelja žalbe za ulaganjem pravnog lijeka.

Međutim, valja istaknuti da je predmet spora u ovoj pravnoj stvari zahtjev tužitelja za utvrđenjem prava vlasništva i ispravkom uknjižbe u odnosu na nekretnine navedene u izreci pobijane presude, pa je tuženik, u dijelu u kojem se tužbeni zahtjev odnosi na utvrđenje vlasništva, doista pasivno legitimiran u ovoj parnici. Štoviše, iz podataka u spisu predmeta proizlazi da se tuženik ad3) Zdravko Gracin upustio u raspravljanje o glavnoj stvari te je osporavao osnovanost postavljenog tužbenog zahtjeva u svojstvu zakonskog zastupnika tuženika ad4) Via Mare d.o.o.

Obzirom da ni ispitivanjem pobijane presude u smislu čl. 365. st. 2. ZPP nisu utvrđene povrede na koje se pazi po službenoj dužnosti, žalbe izjavljene iz žalbenog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka nisu osnovane.

Nisu osnovane ni žalbe izjavljene iz žalbenih razloga pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

Prvostupanjski sud je ispitao sve okolnosti bitne za donošenje pravilne i zakonite odluke u ovom predmetu, te je na temelju izvedenih dokaza i njihove valjane ocjene (članak 8. ZPP) pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje – da su predmetne nekretnine eksproprijirane rješenjem o eksproprijaciji Općine Šibenik, općinskog komiteta za komunalne poslove, Uprava za imovinsko-pravne poslove od dana 17. rujna 1981. godine i to u korist pravnog prednika tužitelja Šipad-Komerc OOUR Građevinski materijali Sarajevo, Stovarište građevinskog materijala 570 Šibenik; da su temeljem navedenog rješenja izdane građevinska i uporabna dozvola u korist prednika tužitelja; da je prednik tužitelja stupio još 1981. godine u posjed predmetnih nekretnina koje je priveo svrsi na način da ih je ogradio i izgradio skladište i upravnu zgradu u kojima je obavljao djelatnost; da rješenje o eksproprijaciji nije nikada provedeno u zemljišnim knjigama te su kao suvlasnici predmetnih nekretnina ostali upisani raniji zemljišnoknjižni vlasnici; da su u ovom postupku utužene fizičke i pravne osobe koje su naknadno, i to nakon što su nekretnine privedene svrsi od strane korisnika eksproprijacije, kupile predmetne nekretnine; da je tužitelj ugovorom od 22. srpnja 2004. godine (aneks ugovora od 18. prosinca 2008. godine) kupio predmetne nekretnine od tuženika ad1) kao pravnog sljednika ranijeg korisnika eksproprijacije, te da je na taj kupoprodajni ugovor suglasnost dalo Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske.

Suprotno žalbenim navodima prvostupanjski je sud pravilno utvrdio da je nekadašnje društveno poduzeće ŠIPAD KOMERC OOUR "Građevinski materijali" Sarajevo eksproprijacijom steklo pravo vlasništva utuženih nekretnina, da su predmetne nekretnine procijenjene u kapital društva sljednika korisnika eksproprijacije u postupku njegove pretvorbe kao i da je tužitelj kupoprodajom od pravnog sljednika korisnika eksproprijacije – tuženog ad1) Šipad Komerc d.d. Sarajevo – stekao pravo vlasništva ovih nekretnina, na koji kupoprodajni ugovor je suglasnost dalo i Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske.

Pravilno je, također, u prvostupanjskoj presudi utvrđeno i da žalitelji nisu postupali u dobroj vjeri kada su zaključili kupoprodajne ugovore glede kupnje predmetnih nekretnina, jer je i u vrijeme kupnje bilo razvidno da se na istima nalaze upravna zgrada, ostaci prijašnjeg skladišta,

rubnjaci, cestovni ivičnjaci te betonska i žičana ograda, dakle, stanje na terenu ukazivalo je na bitno drugačije stanje od onog sadržanog u zemljišnim knjigama.

Slijedom izloženog valjalo je žalbe tuženih odbiti kao neosnovane i temeljem čl. 368. st. 1. ZPP presuditi kao u toč. 1. izreke.

U nepobijanom dijelu koji se odnosi na tuženu Zoranu Lambaša (dio toč. I i II izreke) kao i u toč. VI izreke valjalo je ostaviti prvostupanjsku presudu neizmijenjenom.

Žalba tuženih ad3), ad4) i ad5) protiv odluke o troškovima postupka djelomično je osnovana.

Naime, prvostupanjski je sud potpuno i pravilno utvrdio u kojem iznosu i za koje specificirano navedene radnje tužitelju pripada pravo na naknadu troškova postupka, no pogrešno je primijenio materijalno pravo kada je žalitelje obvezao da solidarno naknade tužitelju parnični trošak jer isti nisu solidarno odgovorni tužitelju u glavnoj stvari. Obzirom da na žalitelje otpada ukupno 71% postavljenog tužbenog zahtjeva, to je valjalo djelomično uvažiti njihove žalbe te ih obvezati da tužitelju naknade na jednake dijelove 71% od ukupno utvrđenog parničnog troška u prvostupanjskoj presudi što ukupno iznosi 20.125,00 kn.

Stoga je temeljem čl. 161. st. 1. i 2. ZPP valjalo odlučiti kao u toč. 2. izreke.

Obzirom da su žalitelji uspjeli u žalbenom postupku samo u odnosu na odluku o sporednom potraživanju, to je temeljem čl. 166. st. 1. ZPP njihov zahtjev za naknadom troška žalbenog postupka odbijen kao neosnovan (toč. 3. izreke).

U odnosu na žalbu tuženika ad7)

Osnovana je žalba tuženika ad7) Zdravka Matića izjavljena iz žalbenog razloga pogrešne primjene materijalnog prava.

Naime, iako se žalbeni navodi žalbe iscrpljuju u osporavanju činjenice da je prednik tužitelja, kao korisnik ekspropiriranih nekretnina koje su predmet ovog postupka - između ostalih i čest. zem. 2517/1 k.o. Vrulje-Bilice, izgubio pravo korištenja jer predmetnu nekretninu nije priveo svrsi, ispitivanjem pobijane presude u osporenom dijelu u granicama istaknutih žalbenih razloga utvrđeno je da je prvostupanjski sud pogrešno ocijenio isprave i posredno izvedene dokaze, a odluka je prvostupanjskog suda utemeljena isključivo na tim dokazima (čl. 373. st. 1. ZPP).

Ovo iz razloga jer iz u postupku izvedenih materijalnih dokaza (rješenje o eksproprijaciji u korist prednika tužitelja od 17. rujna 1981. godine te naknadni Zaključci o ispravicima grešaka od 2. listopada 1981., i 13. studenog 1981. godine, Rješenje Kantonalne agencije za privatizaciju od 26. rujna 2012. godine, Kupoprodajni ugovor zaključen između tužitelja i tuženika ad1) 22. srpnja 2004. godine i Aneks kupoprodajnog ugovora od 18. prosinca 2008. godine) ne proizlazi da je čest. zem. 2517/1 k.o. Vrulje-Bilice bila predmetom eksproprijacije, kao niti da je ista unesena u temeljni kapital prednika tužitelji niti da je, naposljetku, bila predmetom kupoprodajnog ugovora zaključenog između tužitelja i tuženika ad1).

Stoga je temeljem čl. 373. st. 1. ZPP valjalo uvažiti žalbu tuženika ad7) Zdravka Matića i presuditi kao u toč. 4. izreke.

Usljed naprijed navedene odluke pod toč. 4. izreke valjalo je temeljem čl. 166. st. 2. ZPP preinačiti i odluku o parničnom trošku (toč. VIII izreke) u odnosu na tuženika ad7).

Odlučujući u granicama postavljenog zahtjeva za naknadom troškova postupka (str. 120. spisa) utvrđeno je da je žalitelj imao opravdani trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu 7.500,00 kn (Tbr. 8. toč. 1. u vezi Tbr. 7. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, "Narodne novine" br. 148/09, dalje:Tarifa), za zastupanje na ročištu održanom 23. listopada 2012.

godine 7.500,00 kn (Tbr. 9. t. 1. u vezi Tbr. 7. t. 1. Tarife), te za zastupanje na ročištu održanom 9. prosinca 2014. godine 7.500,00 kn (Tbr. 9. t. 1. u vezi Tbr. 7. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, "Narodne novine" br. 142/12, 118/14) što sveukupno iznosi 22.500,00 kn. Nadalje, žalitelj je imao i opravdani trošak sastava žalbe u iznosu 7.500,00 kn (Tbr. 10. t. 1. u vezi Tbr. 7.t.1. Tarife) koji iznos valja uvećati za PDV od 25%, dakle, ukupan trošak žalbenog postupka jeste 9.375,00 kn.

Stoga cjelokupni opravdani trošak parničnog postupka iznosi 31.875,00 kn.

Žalitelju nije priznat kao osnovan zatraženi trošak pristupa na ročište od 22. travnja 2012. godine, jer iz spisa predmeta ne proizlazi da je taj dan ročište održano, kao ni trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu i na žalbu, obzirom da nisu zatraženi u jasno postavljenom iznosu.

Stoga je temeljem čl. 166. st. 2. ZPP odlučeno kao u toč. 4. izreke.

Zahtjev tužitelja za naknadom troška sastava odgovora na žalbu nije priznat kao osnovan, iz razloga jer isti nije bio neophodan za donošenje odluke o podnesenim žalbama. Stoga je temeljem čl. 155. st. 1. ZPP odlučeno kao u toč. 5. izreke.

U Šibeniku, 29. svibnja 2017. godine

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Višnja Devčić v.r.

Za tužbu otpremljen
sviješten službenik